

Księga Kaznodziei

Rozdział 12

1. Pomni na stwórcy twego za dni młodości twojej, póki nie przydzie czas udręczenia i nie nadejdą lata, o których mówić będziesz: Nie podobają mi się. 2. Póki się nie zaćmi słońce i światło, i księżyc, i gwiazdy, i póki się nie wrócą po dżdżu obłoki. 3. Kiedy się poruszą stróżowie domowi i zachwieją się duży mężowie, i próżnować będą mielące w małej liczbie, i zaćmią się patrzące przez dziury, 4. i zawrą wrota na ulicę w poniżeniu głosu mielącej, i powstaną na głos ptaszy, i ogłuszeją wszystkie córki śpiewania. 5. Będą się też bać miejsc wysokich i będą się lękać na drodze. Zakwitnie drzewo migdałowe, utyje szarańcza, a rozproszą się kappary. Bo pójdzie człowiek do domu wieczności swej i będą chodzić po ulicach płaczący. 6. Póki się nie przerwie sznur srebrny a skurczy się czepek złoty i stłucze się wiadro nad źródłem, i złamie się koło nad studnią, 7. i wróci się proch do ziemi swej, z której był, a duch wróci się do Boga, który go dał. 8. Marność nad marnościami, rzekł Ekklezjastes, i wszystko marność. 9. A Ekklezjastes będąc namędrszy, nauczał lud i powiedział, co był uczynił: a wywiedziawszy się złożył wiele przypowieści. 10. Szukał słów pożytecznych i spisał mowy na prawdzie i pełne prawdy. 11. Słowa mądrych są jako ościenie i jako gwoździe głęboko wbite, które przez radę mistrzów dane są od pasterza jednego. 12. Nadto, synu mój, więcej się nie pytaj, czynienia wiele ksiąg nie masz końca, a częste myślenie jest ciała utrapienie. 13. Końca mówienia wszyscy społem słuchajmy. Boga się bój a strzeż przykazania jego: bo to jest wszelki człowiek. 14. Wszystko, co się dzieje, przywiedzie Bóg na sąd, za każdy występki, lub dobry, lub zły, ono będzie.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.